

Bruksela, dnia 11.9.2019 r.
COM(2019) 620 final

2019/0188 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**zmieniająca decyzję nr 573/2014/UE w sprawie wzmocnionej współpracy między
publicznymi służbami zatrudnienia**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SWD(2019) 319 final} - {SWD(2019) 1350 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Publiczne służby zatrudnienia to główne agencje realizujące politykę zatrudnienia ułatwiającą integrację osób poszukujących pracy na rynku pracy. Chociaż w każdym państwie posiadają one inną strukturę, wszystkie publiczne służby zatrudnienia pomagają w dopasowaniu podaży i popytu na rynku pracy poprzez świadczenie usług informacyjnych, usług pośrednictwa pracy i usług aktywnego wsparcia na szczeblu lokalnym, krajowym i europejskim. Publiczne służby zatrudnienia są także głównymi podmiotami realizującymi polityki aktywizacji w państwach członkowskich oraz odgrywają istotną rolę w ułatwianiu pomyślnych przepływów na rynku pracy i integracji na nim. Jakość świadczonych przez nie usług ma bezpośrednie konsekwencje dla polityki zatrudnienia prowadzonej lokalnie. W związku z tym publiczne służby zatrudnienia są głównymi podmiotami przeciwdziałającymi bezrobociu w Europie oraz zapewniającymi pomyślną realizację stosownych unijnych inicjatyw w zakresie polityki zatrudnienia.

Współpraca na szczeblu europejskim między publicznymi służbami zatrudnienia rozpoczęła się w 1997 r., gdy Komisja powołała nieformalną grupę doradcą szefów publicznych służb zatrudnienia (europejską sieć szefów publicznych służb zatrudnienia). Celem grupy było propagowanie współpracy, wymiany i wzajemnego uczenia się wśród organizacji członkowskich należących do grupy oraz uzyskanie informacji zwrotnej dotyczącej inicjatyw w zakresie polityki zatrudnienia.

Opierając się na powyższym, Komisja w 2013 r. zaproponowała formalizację tej współpracy, by wspierać innowacje, analizy porównawcze i wzajemne uczenie się na szczeblu europejskim. W 2014 r. na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2014/UE w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia ustanowiono sieć publicznych służb zatrudnienia (zwaną dalej „siecią”) do dnia 31 grudnia 2020 r.

Celem niniejszego wniosku jest dalsze wzmacnianie zdolności, skuteczności i sprawności publicznych służb zatrudnienia poprzez zapewnienie platformy umożliwiającej porównanie ich wyników na szczeblu europejskim, określenie dobrych praktyk oraz opracowanie systemu wzajemnego uczenia się. Celem jest również stworzenie większych możliwości dla publicznych służb zatrudnienia, aby przyczyniały się one do rozwoju innowacyjnych, opartych na dowodach strategii.

Należy zapewnić, by sieć uzupełniała, a nie zastępowała lub powieliała działania podejmowane w ramach europejskiej strategii zatrudnienia w rozumieniu tytułu IX Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności działania Komitetu ds. Zatrudnienia i stosowane przezeń narzędzia, takie jak wspólne ramy oceny i program wzajemnego uczenia się. Ponadto, by promować synergie, Komisja powinna nadal zapewniać, by sekretariat sieci ściśle współpracował z sekretariatem Komitetu ds. Zatrudnienia.

Przeprowadzono ocenę, by wyjaśnić kwestię stanu wdrożenia poprzedniej decyzji, a także powiązane wyzwania i możliwości dalszej kontynuacji działania sieci po 31 grudnia 2020 r. Ocena wykazała, że decyzję pomyślnie wdrożono w szczególności, jeśli chodzi o inicjatywy

w zakresie uczenia się opartego na analizie porównawczej¹, stanowiącą owocny przykład tego wspólnego unijnego narzędzia promującego porównywalność, uczenie się i dojrzałość wśród unijnych publicznych służb zatrudnienia. Stwierdzono w niej także, że sieć odznacza się skutecznością w realizacji celów określonych w decyzji.

Celem wniosku w sprawie zmiany decyzji nr 573/2014/UE jest zatem oparcie się na osiągnięciach sieci wykazanych w ustaleniach tej oceny², jednocześnie zaspokajając potrzeby i odpowiadając na znaczące wsparcie ze strony zainteresowanych podmiotów sieci, by nadal realizować tę cenną współpracę po 2020 r. Tym samym jego celem jest przedłużenie okresu ustanowienia sieci do 31 grudnia 2027 r.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Przyjmując art. 149 TFUE jako jej podstawę prawną, sieć ustanowiono, by wnieść wkład we współpracę państw członkowskich oraz wesprzeć ich działania w dziedzinie zatrudnienia. Sieć stanowi część unijnych ram polityki zatrudnienia, które opracowuje się, by odpowiedzieć na nowe priorytety i zmiany zachodzące na rynku pracy. Zgodnie z art. 148 ust. 4 Traktatu, decyzją 2010/707/UE Rada przyjęła wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, które uaktualniono (decyzja Rady (UE) 2018/1215 z dnia 16 lipca 2018 r.) i utrzymano na 2019 r.

Wytyczne dotyczące polityki zatrudnienia, wraz z wytycznymi polityki gospodarczej, zapewniają państwom członkowskim wskazówki dotyczące definiowania krajowych programów reform oraz wdrażania reform. W wytycznej 7 podkreślono, że państwa członkowskie powinny dążyć do usprawnienia i zwiększenia skuteczności publicznych służb zatrudnienia, zapewniając terminowe i dostosowane wsparcie osobom poszukującym pracy, wspieranie popytu na rynku pracy oraz wdrożenie zarządzania opartego na wynikach. Zintegrowane wytyczne tworzą podstawę dla zaleceń dla poszczególnych krajów, które Rada kieruje do państw członkowskich w ramach procesu europejskiego semestru. W ostatnich latach zalecenia te uwzględniały szczegółowe zalecenia dotyczące funkcjonowania i zdolności publicznych służb zatrudnienia oraz skuteczności aktywnej polityki rynku pracy w państwach członkowskich. Obejmuje to zapotrzebowanie na wprowadzenie bardziej spersonalizowanych i dostosowanych do potrzeb usług dla bezrobotnych, bardziej kompleksowego systemu pomiaru wyników, lepszego ukierunkowania i określenia priorytetów, a także lepszej koordynacji administracji centralnych i regionalnych.

Aktywne wsparcie na rzecz zatrudnienia stanowi także jeden z priorytetów Europejskiego filaru praw socjalnych³ (zasada 4). Wzmocniono priorytet związany z ukierunkowanym wsparciem osób potrzebujących pomocy w uzyskaniu dostępu do zatrudnienia, m.in. poprzez publiczne służby zatrudnienia. Przykładem tego jest zwiększona koncentracja na roli publicznych służb zatrudnienia w działaniach informacyjnych w odniesieniu do populacji biernej zawodowo.

Jednym z celów sieci jest wniesienie wkładu do wdrażania unijnych inicjatyw w zakresie polityki zatrudnienia, takich jak zalecenie Rady z dnia 22 kwietnia 2013 r. w sprawie ustanowienia gwarancji dla młodzieży oraz zalecenie Rady z dnia 15 lutego 2016 r. w sprawie integracji osób długotrwale bezrobotnych na rynku pracy, w których publiczne służby zatrudnienia odgrywają kluczową rolę. Ponadto sieć powinna wspierać wdrażanie unijnych inicjatyw ukierunkowanych na lepsze dopasowanie umiejętności, godziwą i stałą pracę,

¹ <https://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=20613&langId=en>, zob. s. 1.

² Dokument roboczy służb Komisji SEC (2019) 1350

³ https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/social-summit-european-pillar-social-rights-booklet_en.pdf

wzmocnienie dobrowolnej mobilności pracowników oraz ułatwianie przechodzenia od kształcenia i szkolenia do zatrudnienia.

Działania sieci mieszczą się w obszarze odpowiedzialności publicznych służb zatrudnienia i uzupełniają inicjatywy podejmowane przez inne zainteresowane podmioty oraz przyczyniają się do egzekwowania ogólnych starań podejmowanych w tym obszarze polityki. Ocena sieci potwierdza tę komplementarność, a także wykazuje, że inicjatywy związane z siecią nie zastąpiły innych inicjatyw.

EURES⁴, Europejski Portal Mobilności Zawodowej oraz sieć posiadają kilka celów związanych z poprawą funkcjonowania rynku pracy, które wzajemnie się uzupełniają. Celem sieci jest współpraca między publicznymi służbami zatrudnienia skutkująca poprawą wyników osiągniętych przez publiczne służby zatrudnienia oraz przyczynienie się do wdrażania inicjatyw w zakresie polityki zatrudnienia, podczas gdy EURES skupia się na łączeniu ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz zapewnianiu usług w zakresie mobilności w celu ułatwienia swobodnego przepływu pracowników oraz dalszej integracji rynków pracy.

Ponadto Europejski Urząd ds. Pracy, nowy unijny organ wspierający państwa członkowskie w egzekwowaniu przepisów w dziedzinie mobilności pracowników⁵, ułatwi dostęp osobom fizycznym i pracodawcom do informacji na temat ich praw i obowiązków, a także do odpowiednich usług, m.in. poprzez jednolity portal cyfrowy. Europejski Urząd ds. Pracy będzie również prowadzić mediację w sprawach dotyczących sporów transgranicznych między organami krajowymi. W związku z tym sieć i Europejski Urząd ds. Pracy mają inne cele, które wzajemnie się uzupełniają w ramach starań na rzecz poprawy funkcjonowania europejskiego rynku pracy.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Strategia „Europa 2020” stanowi unijną agendę na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na obecne dziesięciolecie. Ogólnie rzecz biorąc, ocena decyzji nr 573/2014/UE wykazała, że między decyzją a ramami polityki UE występuje wysoki poziom spójności. Synergie można usprawnić przykładowo poprzez współpracę z innymi zainteresowanymi podmiotami rynku pracy, w tym z innymi podmiotami świadczącymi usługi w zakresie zatrudnienia, w razie potrzeby z agencjami UE w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej, kształcenia i szkolenia, partnerami społecznymi, organizacjami reprezentującymi osoby bezrobotne lub grupami szczególnie wrażliwymi, organizacjami pozarządowymi działającymi w dziedzinie zatrudnienia, organami regionalnymi i lokalnymi. Żaden z zainteresowanych podmiotów nie zaobserwował jednak powielenia działań.

UE odgrywa znaczącą rolę w kształtowaniu i wdrażaniu agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” oraz jej celów zrównoważonego rozwoju⁶. Sieć przyczynia się do promowania zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich ludzi (cel zrównoważonego rozwoju nr 8)⁷.

⁴ <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/589/oj>

⁵ <https://ela.europa.eu/>

⁶ https://ec.europa.eu/europeaid/sites/devco/files/european-consensus-on-development-final-20170626_en.pdf

⁷ <https://sustainabledevelopment.un.org/topics/sustainabledevelopmentgoals>

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Podstawa prawna wniosku pozostaje taka sama, jak w przypadku decyzji nr 573/2014/UE.

Prawo do podejmowania działań wynika z art. 149 TFUE, który stanowi, że „Parlament Europejski i Rada [...] mogą przyjąć środki zachęcające, mające sprzyjać współpracy między państwami członkowskimi oraz wspierać ich działania w dziedzinie zatrudnienia poprzez inicjatywy mające na celu rozwijanie wymiany informacji i najlepszych praktyk, dostarczanie analiz porównawczych i porad, jak również popieranie nowatorskiego podejścia i ocenianie doświadczeń, zwłaszcza przez odwołanie się do projektów pilotażowych [...]”.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, ponieważ dąży do zapewnienia wsparcia państwom członkowskim w unowocześnianiu publicznych służb zatrudnienia z myślą o osiągnięciu ogólnych europejskich celów w dziedzinie zatrudnienia.

Na obecnym etapie nie ma informacji na temat tego, w jaki sposób można by zorganizować współpracę między publicznymi służbami zatrudnienia w przypadku nieprzedłużenia obowiązywania decyzji nr 573/2014/UE. Chociaż współpraca może nadal częściowo przebiegać bez udziału sieci, zainteresowane podmioty uznają, że oficjalna rola wspierana decyzją, a także wsparcie techniczne i finansowe zapewniane przez Komisję mają kluczowe znaczenie. W związku z tym istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku nieprzedłużenia obowiązywania decyzji współpraca między publicznymi służbami zatrudnienia byłaby mniej skuteczna i systematyczna.

• Proporcjonalność

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ przedstawiono go w formie środka zachęcającego dla publicznych służb zatrudnienia, a jego czas obowiązywania jest ograniczony do 2027 r.

Podczas gdy państwa członkowskie pozostają odpowiedzialne za organizację, kadry i działanie publicznych służb zatrudnienia, niniejszy wniosek przedłuża okres ustanowienia sieci, zapewniając platformę umożliwiającą porównanie ich wyników na szczeblu europejskim, identyfikując dobre praktyki i wspierając wzajemne uczenie się w celu wzmocnienia zdolności i sprawności służb. Doświadczenie dowiodło, że publiczne służby zatrudnienia niedostatecznie angażują się same z siebie w działania związane z wzajemnym uczeniem się i analizą porównawczą, utrudniając w ten sposób wczesną identyfikację nieskutecznej realizacji celów przez publiczne służby zatrudnienia na szczeblu krajowym, a także potencjalnych problemów strukturalnych na rynku pracy z tego wynikających.

• Wybór instrumentu

Wybrany instrumentem jest decyzja, zgodnie ze zmieniającym pierwotnym instrumentem. Decyzja nr 573/2014/UE w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia stanowi środek zachęcający w rozumieniu art. 149. W świetle charakteru tego środka zachęcającego wybór decyzji jako instrumentu prawnego pozostaje najwłaściwszy.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Aby ocenić stan prac oraz stopień wdrożenia, a także by wyjaśnić kwestię możliwej współpracy między europejskimi publicznymi służbami zatrudnienia po 2020 r. oraz zapewnić informacje na potrzeby takiej możliwej przyszłej współpracy, przeprowadzono ocenę⁸ wdrażania decyzji nr 573/2014/UE. Ocena ta nie jest wymagana na mocy decyzji nr 573/2014/UE, jednak przeprowadzono ją, by zapewnić dobrą administrację zgodnie z zasadą „najpierw oceniaj”⁹ w celu uwzględnienia wniosków wyciągniętych z poprzednich unijnych działań. Jej zakres obejmuje ocenę, czy sieć spełniła swoje zobowiązania prawne oraz czy osiągnęła swoje cele. Obejmuje ona pięć kryteriów określonych przez wymogi lepszego stanowienia prawa, a mianowicie: stosowność, skuteczność, sprawność, spójność i unijną wartość dodaną.

Decyzja pozostaje wysoce **adekwatna** w odniesieniu do publicznych służb zatrudnienia. Cele i inicjatywy sieci, jak określono w art. 3 i 4 decyzji, obejmują kluczowe obszary odpowiedzialności publicznych służb zatrudnienia oraz zapewniają solidne ramy polityki i konkretne działania sieci. Zapewniając szerokie ramy działań sieci, cele umożliwiają zastosowanie elastycznego podejścia do realizacji priorytetów działania w zależności od rozwoju rynku pracy.

Ocena wykazuje, że sieć jest **skuteczna** w realizacji celów i inicjatyw. Sieć dowiodła, że jest skutecznym narzędziem wsparcia publicznych służb zatrudnienia w podejmowaniu poszczególnych wyzwań, z którymi się mierzą, a także stanowi skuteczne narzędzie wspierania współpracy europejskiej. W szczególności inicjatywa dotycząca uczenia się opartego na analizie porównawczej (łącząca w sobie analizę porównawczą i wzajemne uczenie się) służy jako owocny przykład wspólnego unijnego narzędzia promującego porównywalność, uczenie się i dojrzałość wśród publicznych służb zatrudnienia. Uwzględniły one wyniki uczenia się opartego na analizie porównawczej i w efekcie stały się dojrzałszymi organizacjami. Skuteczność można przede wszystkim uznać za skutek inicjatywy dotyczącej uczenia się opartego na analizie porównawczej, a także wymiany wiedzy poprzez wydarzenia w zakresie wzajemnego uczenia się, sprawozdania i najlepsze praktyki publicznych służb zatrudnienia.

Niektóre działania sieci trudno jest określić ilościowo, a okres czterech lat jest zbyt krótki, by osiągnąć i uwidocznic określone korzyści, takie jak zmiany w kulturze organizacyjnej. Gotowość publicznych służb zatrudnienia do uczestnictwa w uczeniu się opartym na analizie porównawczej i wydarzeniach w zakresie wzajemnego uczenia się, a także pozytywna informacja zwrotna publicznych służb zatrudnienia wskazują jednak, że działania sieci odznaczają się wysokim stopniem **sprawności** i są cenione przez wszystkich członków sieci. Ogólnie rzecz biorąc, mniej zaawansowane publiczne służby zatrudnienia czerpały więcej korzyści z udziału w sieci pod względem postępów, jakie poczyniły w kontekście wyników, niemniej jednak zaawansowane publiczne służby zatrudnienia także poczyniły postępy. W ocenie określono pewne obszary, takie jak skupienie się na mniejszych i bardziej ukierunkowanych wydarzeniach w zakresie uczenia się oraz możliwości dalszego wykorzystania rozwiązań cyfrowych, co może przyczynić się do dalszej poprawy sprawności.

⁸ <https://publications.europa.eu/en/home>

⁹ https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how_en

W ocenie wykazano, że istnieje **duży stopień spójności** między decyzją nr 573/2014/UE i ramami polityki UE. Wkład sieci do unijnych inicjatyw w zakresie polityki jest największy w obszarze wdrażania gwarancji dla młodzieży i integracji długotrwale bezrobotnych na rynku pracy. Sieć wykazała elastyczność pod względem ukierunkowania na nowe tematy, takie jak integracja migrantów i uchodźców, zapobieganie bezrobociu i zaradzenie niedoborom wykwalifikowanej siły roboczej. Wyniki te przyczyniły się także wyraźnie do lepszej analizy wyników gospodarczych/zatrudnienia państw członkowskich w kontekście europejskiego semestru.

Ponadto sieć wspiera krajowe publiczne służby zatrudnienia we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów skierowanych do państw członkowskich w zakresie aktywnej polityki rynku pracy i kwestii publicznych służb zatrudnienia w kontekście europejskiego semestru. Jako kluczowe podmioty we wdrażaniu Europejskiego Funduszu Społecznego publiczne służby zatrudnienia odgrywają także czynną rolę w rozwoju kompleksowych ram polityki w odniesieniu do aktywnych polityk rynku pracy w odnośnych państwach członkowskich, przyczyniając się przy tym do skutecznego i sprawnego wydatkowania funduszy UE.

Wartość dodaną sieci publicznych służb zatrudnienia stanowią usystematyzowane ramy służące do oceny wyników osiągniętych przez publiczne służby zatrudnienia oraz ich zdolności, a także do ułatwienia porównania, wzajemnego uczenia się i wprowadzania udoskonaleń. W ocenie przedstawiono szereg innych efektów decyzji, które nie występowały przed ustanowieniem sieci w 2014 r. i których nie osiągnięto by w ramach dobrowolnej współpracy krajowych publicznych służb zatrudnienia. Niektóre ważne osiągnięcia to większa odpowiedzialność, zapewnienie uczenia się i zbiorowego wzajemnego uczenia się poszczególnych publicznych służb zatrudnienia, zapewnienie wspólnego głosu i oficjalnej platformy kształtowania polityki na szczeblu UE, a także wkładu w realizację celów strategii „Europa 2020”. W ocenie wykazano także, że wsparcie finansowe, organizacyjne oraz wsparcie ze strony ekspertów na szczeblu UE jest kluczowe do zapewnienia ciągłego udziału wszystkich publicznych służb zatrudnienia.

• **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W celu zapewnienia, aby opinie zainteresowanych podmiotów znalazły właściwie odzwierciedlenie w ocenie, w proces konsultacji zaangażowano wiele zainteresowanych podmiotów. Zainteresowane podmioty, do których skierowano konsultacje, obejmowały przedstawicieli 32 publicznych służb zatrudnienia uczestniczących w sieci¹⁰, odpowiednie organizacje i organy na szczeblu UE (np. Komitet ds. Zatrudnienia, prywatne służby zatrudnienia i agencje pracy tymczasowej na szczeblu UE, Europejską Sieć Całozyciowego Poradnictwa Zawodowego), odpowiednie organizacje międzynarodowe (MOP, OECD, Bank Światowy, WAPES), a także Sekretariat publicznych służb zatrudnienia, wykonawców, byłych członków sieci publicznych służb zatrudnienia lub osoby zaangażowane we współpracę publicznych służb zatrudnienia przed 2014 r. Warsztaty poświęcone ocenie przeprowadzono w obecności doradców ds. europejskich publicznych służb zatrudnienia. Internetowe konsultacje społeczne były również otwarte dla wszystkich zainteresowanych stron i dla społeczeństwa.

Ustalenia wśród poszczególnych rodzajów zainteresowanych podmiotów są spójne. Istnieją pewne różnice dotyczące oceny skuteczności poszczególnych działań sieci lub stopnia ich

¹⁰ Sieć publicznych służb zatrudnienia obejmuje publiczne służby zatrudnienia z każdego państwa członkowskiego UE-28, a także z Islandii i Norwegii (łącznie – 30 państw). Ponieważ jednak w Belgii istnieją trzy publiczne służby zatrudnienia, całkowita liczba publicznych służb zatrudnienia uczestniczących w sieci wynosi 32.

wkładu w osiągnięcie każdego celu. Przykładowo większość zainteresowanych podmiotów zgłosiła, że ma miejsce pewna współpraca między siecią a innymi odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami rynku pracy (jak określono w art. 5 decyzji nr 573/2014/UE), jednak istnieje pole do poprawy w przyszłości poprzez rozwinięcie silniejszych relacji z partnerami na szczeblu UE i krajowym. Otrzymywane od zainteresowanych podmiotów informacje zwrotne stanowią istotny wkład w przyszłe priorytety sieci, zgodnie z celami decyzji nr 573/2014/UE.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Aby wesprzeć gromadzenie dowodów, poglądów i opinii zainteresowanych podmiotów, a także część analityczną oceny – zlecono badanie zewnętrzne wykonawcy¹¹.

- **Ocena skutków**

Przedłużenie obowiązywania decyzji nr 573/2014/UE oznacza kontynuację istniejących ram i inicjatyw. Wniosek ograniczono do przedłużenia okresu ustanowienia sieci w art. 1 oraz pewnych uaktualnień technicznych. Wnioskowi towarzyszy ww. ocena. Niniejszy wniosek o charakterze rutynowym kwalifikuje się jako inicjatywę o charakterze drugorzędnym w ramach zasad lepszego stanowienia prawa.

Nie przeprowadzono żadnej osobnej oceny skutków, ponieważ:

- w ocenie wykazano, że decyzja w sprawie publicznych służb zatrudnienia działa poprawnie, i zasugerowano niewprowadzanie istotnych zmian do istniejącej polityki;
- ustalenia z oceny przemawiają na rzecz przedłużenia obowiązywania decyzji w sprawie publicznych służb zatrudnienia;
- w ocenie (wraz z wezwaniem od krajowych publicznych służb zatrudnienia oraz zarządu sieci) przedstawiono już wystarczające dowody potwierdzające fakt, że nieprzedłużenie obowiązywania decyzji miałyby negatywne skutki;
- proponowana inicjatywa jest logiczna i spójna z ustaleniami z oceny.

- **Prawa podstawowe**

Decyzja nr 573/2014/UE nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Decyzja ta dąży w szczególności do zapewnienia pełnego poszanowania prawa dostępu do bezpłatnego pośrednictwa pracy i promowania stosowania art. 29 Karty. Niniejszy wniosek nie wprowadza żadnych zmian w tym zakresie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie wymaga dodatkowych zasobów, w tym pracowników, z budżetu UE.

Wsparcie finansowe na rzecz ogólnounijnych publicznych służb zatrudnienia przewidziano już we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie EFS+ na lata 2021–2027 w ramach proponowanego budżetu komponentu EaSI¹². Odnośne wydatki stanowią proste rozszerzenie wsparcia na rzecz sieci, którego już udzielono w ramach bieżącego okresu programowania na lata 2014–2020.

¹¹ <https://publications.europa.eu/pl/home>

¹² COM(2018)382 final

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Roczne sprawozdania sieci przesyłane są do Parlamentu Europejskiego i Rady oraz publikowane.

Do września 2026 r. Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów przedkładana jest ocena stosowania wniosku.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**zmieniająca decyzję nr 573/2014/UE w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 149,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹³,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁴,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2014/UE¹⁵ ustanowiono sieć publicznych służb zatrudnienia (zwaną dalej „siecią”) na okres od dnia 17 czerwca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.
- (2) Celem sieci jest dalsze wzmocnianie zdolności, skuteczności i sprawności publicznych służb zatrudnienia poprzez zapewnienie platformy umożliwiającej porównanie ich wyników na szczeblu europejskim, określenie dobrych praktyk oraz ustanowienie systemu wzajemnego uczenia się. Celem jest również stworzenie większych możliwości dla publicznych służb zatrudnienia, aby przyczyniały się one do rozwoju innowacyjnych, opartych na dowodach strategii, zgodnie z odpowiednimi unijnymi inicjatywami w zakresie polityki.
- (3) Sieć ma kluczowe znaczenie w zachęcaniu do dalszej współpracy państw członkowskich w obszarach odpowiedzialności publicznych służb zatrudnienia, a także przy wnoszeniu wkładu w modernizację i wzmocnianie publicznych służb zatrudnienia. W ocenie stanu wdrożenia decyzji nr 573/2014/UE¹⁶ wykazano, że sieć ma pozytywny wpływ, oraz określono wnioski wyciągnięte z poszczególnych działań i doświadczeń.
- (4) W celu wykorzystania wyników osiągniętych do tej pory i dalszego wspierania współpracy publicznych służb zatrudnienia należy przedłużyć okres ustanowienia sieci do 31 grudnia 2027 r.

¹³ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁴ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁵ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 573/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie wzmocnionej współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia (Dz.U. L 159 z 28.5.2014, s. 32)

¹⁶ Dokument roboczy służb Komisji SWD(2019) 1350

- (5) Dalsze działanie sieci powinno wesprzeć wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych, który wśród swoich zasad obejmuje aktywne wspieranie zatrudnienia. Sieć powinna się także przyczynić do realizacji celu zrównoważonego rozwoju nr 8 Organizacji Narodów Zjednoczonych „Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030” poprzez wkład na rzecz zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu gospodarczego, pełnego i produktywnego zatrudnienia oraz godnej pracy dla wszystkich ludzi.
- (6) Sieć powinna nadal organizować współpracę i kontakty między zainteresowanymi podmiotami rynku pracy, by promować między nimi synergie, w tym w szczególności współpracę z agencjami Unii w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej, kształcenia i szkolenia, by zapewnić spójne ramy polityki.
- (7) Wsparcie finansowe Unii na rzecz sieci należy udostępnić zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027.
- (8) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 573/2014/UE.
- (9) Aby zapewnić niezakłóconą ciągłość działania sieci, niniejszą decyzję należy stosować od dnia 1 stycznia 2021 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji nr 573/2014/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Niniejszym ustanawia się ogólnounijną sieć publicznych służb zatrudnienia na okres do dnia 31 grudnia 2027 r. (zwaną dalej »siecią«).”;

- 2) w art. 3 formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Celem niniejszej decyzji jest zachęcenie państw członkowskich do współpracy w dziedzinie zatrudnienia za pośrednictwem sieci w obszarach, za które odpowiadają publiczne służby zatrudnienia, po to, by przyczynić się do wdrażania unijnych polityk zatrudnienia. Pomoże to także we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, tym samym zapewniając wsparcie na rzecz:”;

- 3) art. 4 ust. 1 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) przyczynia się do modernizacji i wzmocnienia publicznych służb zatrudnienia w kluczowych obszarach, zgodnie z unijnymi politykami zatrudnienia, Europejskim filarem praw socjalnych i celami zrównoważonego rozwoju;”;

- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Współpraca

Sieć rozwija współpracę z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami rynku pracy, w tym z innymi podmiotami świadczącymi usługi w zakresie zatrudnienia oraz, w stosownych przypadkach, z agencjami UE w dziedzinie zatrudnienia, polityki społecznej oraz kształcenia i szkolenia, partnerami społecznymi, organizacjami reprezentującymi bezrobotnych lub szczególnie wrażliwe grupy społeczne, organizacjami pozarządowymi działającymi w dziedzinie zatrudnienia, samorządami lokalnymi i regionalnymi, poprzez włączanie ich w odpowiednie działania i posiedzenia sieci oraz wymianę informacji i danych.”;

- 5) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Wsparcie finansowe

Zasoby ogólne na potrzeby wdrożenia niniejszej decyzji udostępnia się, w stosownych przypadkach, zgodnie z kolejnymi wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027, których roczne środki są zatwierdzane przez Parlament Europejski i Radę w granicach przewidzianych w ramach finansowych.”;

6) art. 9 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Uprawnienia, o których mowa w art. 8, powierza się Komisji do dnia 31 grudnia 2027 r.”;

7) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Przegląd

Do września 2026 r. Komisja przedłoży ocenę stosowania niniejszej decyzji Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*